
Toebereiding (slot)

J.G.Bulthuis

In de gelijkenis van de wijze en dwaze maagden wordt gesproken over 'de bruidegom tegemoet gaan'. Hiermee worden de geestelijke activiteiten aangeduid die door de gelovigen worden ontplooid om het mogelijk te maken dat Jezus Zich in de komende tijd in hen kan openbaren. Zijn volgelingen zijn als slaven die toebereidselen treffen voor de komst van hun heer. Zijn verschijning valt namelijk niet zo maar plotsklaps uit de lucht, maar wordt voorbereid. Zowel de Heer als zijn gemeente werken naar elkaar toe. Beiden gaan in deze eindtijd op weg om elkaar te ontmoeten. Petrus vindt dat wij ons in volle verwachting behoren te spoeden naar de komst van de dag Gods (2 Petr.3:12a). En in Efeze 4:15 schrijft Paulus dat de gelovigen toegroeien naar Christus. Door deze toebereiding komen zij in de juiste konditie voor de naderende Christusopenbaring in hen.

Zonen van God

Voor de zonen Gods staat het doen van de werken van Jezus centraal. Hij heeft hen dat reeds aangezegd met de woorden in Johannes 14:12: "Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie in Mij gelooft, de werken die Ik doe, zal hij ook doen, en grotere nog dan deze, want Ik ga tot de Vader". De zuchtende schepping wacht met reikhalzend verlangen op het openbaar worden van die zonen. Dezen zullen haar gaan bevrijden van de dienstbaarheid aan de vergankelijkheid tot de vrijheid van de heerlijkheid der kinderen Gods (Rom.8:19,21b). In de eindtijd en daarna zullen zij over de gehele wereld de grote heilsdaden van hun goede God verkondigen

---

Leerschool

(1 Petr.2:9; Op.11:3). Jezus is dan tot veler verbazing met grote macht en heerlijkheid in en door hen werkzaam en als zodanig te aanschouwen (Luc.21:27; 2 Tes.1:10).

Het zal toch wel voor iedereen duidelijk zijn, dat dit grootse en heerlijke gebeuren aller tijden niet van de ene op de andere dag te verwezenlijken is. Daartoe zullen de gelovigen eerst opgeleid dienen te worden. Zoals Jezus een leerling van God was, zo zullen zij ware discipelen van de Heer zijn (Jes.50:1a; Mat.10:1; Luc.10:1). Zijn leerplan omvat zowel theoretische als praktische vorming (Joh.8:31; Marc.16:17,18). Het woord van Christus dient immers rijkelijk in hen te wonen (Kol.3:16a) en de ontwikkeling van geestelijke gaven zal moeten worden nagestreefd (1 Kor.14:1). Het eerstgenoemde aspect speelt hoofdzakelijk binnen de gemeente. De oefening in geestelijke vaardigheden kan echter zowel in de gemeente als deels daarbuiten plaatsvinden. Binnen de – nog betrekkelijk kleine – cirkel van de eigen relaties, zoals gezin, familie, kennissen en collega's, kan profetisch getuigen, onderscheiden van geesten, met wijsheid en kennis spreken, e.d., zeker voorkomen.

Voorwaarden

Het leerproces leidt ertoe dat de gelovigen gaandeweg bekwaam worden gemaakt om de werken van Jezus op volwassener niveau te kunnen uitvoeren (2 Tes. 2:16,17). De Heer zal hierdoor voor zijn kracht meer en betere mogelijkheden in hen vinden ter bevestiging van het woord met wonderen en tekenen. Zijn kracht die in hen werkt, is evenwel geen 'domme kracht'. Heilbrengen is geen mechanisch en onpersoonlijk handelen. Het komt tot stand en krijgt vorm indien de volgelingen van Jezus aan een aantal onmisbare voorwaarden voldoen. Die zijn als volgt aan te duiden: geloof, gemeenschap, heiliging, barmhartigheid. Worden deze in toenemende mate bij de gelovigen gevonden, dan komen zij in de juiste gestalte van waaruit woord en werk waarde hebben voor Hem. Dit alles in schrill contrast met sommigen die hier aan voorbij zijn gegaan. U kunt dit lezen in Matteüs 7:21-23 en Lucas 13:23-28.

Geloof

In Studieblad 18 heeft broeder Visser uitvoerig geschreven over ons vermogen tot geloven. Met liefhebben en hopen vormt geloven een eeuwig driespan waardoor de mens kan leven en werken (1 Kor.13:13). Zijn bestaan wordt erdoor bepaald. Geloven doe je in wat er gezegd wordt. Het evangelie van het Koninkrijk der hemelen spreekt over een aantal werkelijkheden en feiten die vaststaan. Daar mag in geloofd worden en vanuit gehandeld worden (Jak.1:22).

Enkele aspecten van de waarheid zijn o.a. mensbeeld, Godsbeeld, verzoening, hemelse gewesten, herstel, zoonchap. Over deze en nog veel meer zaken licht Gods woord ons uitvoerig in. Deze 'informatie' is waarheid, realiteit. *Zó* is het, en anders niet!

Zowel het evangelie zelf als hen die er op ingaan, behoeven geen aanvulling, toevoeging of lering vanuit de wijsheid, advisering en hulpverlening van deze wereld. Jezus Christus voorziet volledig in wijsheid, kracht, leiding en bevestiging om in en met de gelovigen zijn evangelie te verwerkelijken. Het is uniek en niet met enige andere levensbeschouwing te vergelijken of te verbinden. Het is van boven, uit God, en daarom slechts met geloof te benaderen en te vatten. Een dagelijks levend en praktisch geloof in deze blijde boodschap *èn* in de Vader en de Zoon schenkt kracht, aktie en leven.

Gemeenschap

Geloven in de Vader en de Zoon behelst meer dan alleen de realiteit van hun bestaan aanvaarden. Het leren zien en kennen van het eeuwige leven dat de Vader door de Zoon heeft geopenbaard, bedoelt te leiden naar een persoonlijke relatie met hen (1Joh.1:3)! God zelf roept ons door het evangelie tot gemeenschap met zijn Zoon Jezus Christus. En door de Zoon hebben we ook toegang tot de Vader. In Jezus zijn we nader tot God gebracht (Ef.2:13; 1Petr.3:18a).

Gemeenschap met hen onderhouden betekent een voortdurend contact hebben. Van ons uit een openheid en eerlijkheid om alles mee te delen en te overleggen. Dit kan de gehele dag door. Een wandelen met de Heer. Paulus noemt dat 'bidden zonder ophouden' (1 Tes.

Heiliging

5:17). Het bidden in de vorm van een afzonderlijk gebed – zoals christenen dat eeuwen gewend zijn, met gesloten ogen en gevouwen handen – is een beperktheid. Het komt helaas te vaak voor dat men na zo'n ritueel over gaat tot de orde van de dag.

Wij leven echter één leven in twee werelden **tegelijk**. Daar is de mens toe geschapen. Dit kan. Terwijl we met onze dagelijkse besognes bezig zijn, is er tegelijkertijd een innerlijk contact met de Heer. In denken, in spreken, in herinneren, in aanvoelen, in bedacht zijn op, in genegenheid, in overwegingen.

Daarbij hebben wij dagelijks de gelegenheid om zijn woord tot ons te laten komen door het lezen van de bijbel. Een 'lezen met het hart', dat is met eerbied, liefde, geloof en onderwerping. Is het woord ontmoeten we immers de Heer. Het op deze wijze lezen en bestuderen van het woord is een aspekt van onze gemeenschap met Hem.

Van de Heer gaat eenzelfde aktie naar ons uit. Hij spreekt, leidt, adviseert, inspireert, openbaart, verlicht. En dit alles met liefde en geloof voor ons. Hij wil en zal zich aan ons openbaren (Joh.14:21). Hij is volledig betrokken met ons leven en wij mogen meer en meer delen in zijn goddelijke natuur. Eén geest met de Here.

Door de verontreiniging en ontregeling van het menselijk leven door de machten der duisternis is het een dringende noodzaak geworden om tot heiliging te komen. *Zonder heiliging zal niemand de Here zien* (Hebr.12:14b). Dat betekent allereerst volledig loskomen van onze geestelijke vijanden en al hun werken. Vervolgens herstellen van het verdraaide en zieke. En ten slotte aanleren van het goddelijke leven. Deze processen voltrekken zich in de praktijk gedeeltelijk tegelijk. Door een voortschrijdende vrijmaking kan genezing van ons leven doorzetten en worden we gaandeweg in staat gesteld ons leven te vervullen tot alle volheid Gods (Ef.3:19b).

Temidden van de gemeente zal deze heerlijke ontwikkeling mogelijk zijn. Het is een geloofswerk waar allen

---

zich voor mogen en moeten inzetten. Dit vraagt naast de continue prediking van het woord Gods om een gedegen pastoraat en een konstante onderlinge liefdeband door het bewaren van de vrede (Ef.4:3; 6:23; 2 Tim.2:22b). De gemeenteleden hebben een gezamenlijke strijd tegen de boze geesten, zullen bidden voor elkander om te genezen en zullen zich bekleden met Christus (Gal.3:27). Jezus heeft beloofd dat de reinen van hart God zullen zien (Mat.5:8). Door de levensheiliging is dit een haalbare zaak. Dan wordt vervuld wat David reeds bezong in Psalm 15!

Manifesteren

Het is een misvatting te denken dat een christen pas tot werken voor de Heer mag overgaan als hij volkomen is. Ten eerste is het onmogelijk tot volmaaktheid te komen wanneer er niet gewerkt wordt. Ten tweede is de hele hervorming van de mens tot mens Gods een groei waarin de eerder beschreven processen deels samen vallen, deels elkaar overlappen en opvolgen. Waar er nu zaken op orde komen daar ontstaat geleidelijk aan een gunstige uitgangspositie om zich als christen duidelijker te presenteren in de wereld.

Het werken voor de Heer is namelijk in de allereerste plaats zich duidelijk en openlijk voor onze omstanders als zijn discipel gedragen. Met een eigentijds woord gezegd: manifesteren.

Jezus verwoordt dit in de laatste zin van Matteüs 5:13-16 als volgt: "*Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken zien...*". Het **zo** wijst op de beeldspraak in de vorige verzen. Zoals een stad op een berg en een lamp op een kandelaar door allen gezien worden, zó zal de christen zijn nieuwe wandel en handel tonen. Hierdoor worden in de komende tijd de eerste symptomen van beginnend zoonschap **zicht**-baar.

Opvallen

De praktische invulling daarvan is bv. niet meedoen aan roddel, liegen, schelden, mopperen en negativiteit. Geen kompromis sluiten met je zondige, wereldse omgeving (werk, buurt, familie, of soms in de gemeente) ter wille van de lieve vrede, of uit angst benadeeld en buitengesloten te worden. *Doet dan niet met hen mede,*

Loutering

schrijft Paulus (Ef.5:7). De daad bij het woord voegend is hij zelf ons ten voorbeeld geworden. Terecht getuigt hij in 2 Korintiërs 1:12: *Wij hebben in heiligheid en reinheid Gods, niet in vleselijke wijsheid, maar in de genade Gods, in de wereld verkeerd. Zo ook wij!*

Waar we wel aan meedoen is getuigen van de Heer waar dat te pas komt. Behulpzaam en barmhartig zijn. Gehoorzaam aan hen die boven ons gesteld zijn. Trouw, eerlijk en positief blijven. Elke gelegenheid aangrijpen om het nieuwe leven dat van binnen werkt, te uiten. Anders gezegd: Zo veel als maar mogelijk is opvallen in heiligheid, zuiverheid, goedheid, recht-schapenheid en liefde.

Verberg dat niet. Huichel niet. Verloochen de Christus en zijn leven in je niet.

Het is een kernactiviteit van onze toebereiding om te leren de nieuwe mens te openbaren in het dagelijkse leven. Het is tevens een hoofdkenmerk van rechtvaardigen. Lees maar eens hoe bv. Daniël zich gedroeg. Juist door een rechtvaardige wandel in alle openbaarheid kunnen er grote dingen gebeuren die heilbrengend zijn voor vele onwetenden (Dan.3).

Voor degene die daadwerkelijk ernst maakt met toebereiding zal het niet bevreemdend zijn dat de vijand reageert. Dit is onafwendbaar en onontkoombaar. Zijn aanvallen zullen zowel direkt op de gelovige uitgevoerd worden als indirekt, nl. via anderen. Wat dit laatste betreft, zal zeker bij manifestatie van goddelijk leven laster, smaad, roddel en agressie – kortom verwerping – vanuit de wereld op je af kunnen komen. Dit geschiedde bij Jezus ook (Joh.15:18-20). De direkte aanvallen betreffen verleiding, druk, ziekte en moeilijke omstandigheden. Deze worden door de boze geesten georganiseerd en uitgevoerd. Via dergelijke situaties '**komt**' de overste der wereld (Joh.14:30b).

Zijn bedoelingen daarmee zijn niet onbekend (2 Kor. 2:11). Het rijk der duisternis tracht bij de ware kinderen Gods hun gedachten van de eenvoudige en loutere toewijding aan Christus af te trekken (2 Kor.11:3). Het werkt stelend, slachtend en verdelgend (Joh.10:10a). In oud-testamentische beeldspraak door Maleachi aldus

---

Overwinnen

verwoord: het is als vuur van de smelter en loog van de blekers. Het brandt en bijt in op de gelovige. Wie kan die ure verdragen en wie zal blijven bestaan (Mal.3:2,3)?

De vraag van Jezus aan zijn discipelen of zij de beker konden drinken die Hij dronk, beantwoordden zij bevestigend. Daarop reageerde de Heer instemmend (Marc.10:38,39). Het is **wèl** mogelijk om onbeschadigd uit de vuurgloed der beproeving te komen. Gelijk de drie vrienden van Daniël onaangetast door de vlammen uit de brandende oven te voorschijn traden. Zij roken zelfs niet naar brandlucht!

Gods kinderen kunnen overwinnen (Op.3:21). Wie op de Heer blijft zien, zal kracht ontvangen om bestand te zijn tegen elke vijandelijke aktie (1 Kor.10:13). Dit is een geheimenis. Terwijl de boze denkt te kunnen vernietigen, worden Jezus' volgelingen juist gelouterd. Want ten eerste richten zij zich in hun moeite nog meer op hun Heer en ten tweede blijkt uit elke verzoeking waar bij hen nog wat zwakke plekken zitten. Deze kunnen dan worden 'behandeld' tot heling.

De zonen van Levi komen sterker, wijzer, geoefender en standvastiger uit hun noden weg dan ze er in gingen. Zeker tijdens het proces van voorbereiding kunnen (verborgen) machten zich niet langer schuil houden. Ze gaan zich roeren. Dat loopt voor Gods volk er echter op uit dat ze tentoongesteld, ontwapend en overwonnen gaan worden (Mal.3:5; Kol.2:15).

Onderwerpen

De profeet Zacharia voorzag eveneens deze ontwikkelingen: de grote opbloei van Gods volk (Zach.10:1), zijn loutering in de beproeving (Zach.13:9), zijn zegetocht in de eindtijd (Zach.10:6-12). Midden in zijn beschrijving daarvan staat de zin: Zij zijn als helden die door het 'slijk der straten' treden in de strijd (Zach.10:5a). Inderdaad zullen allen die in Christus Jezus godvruchtig willen leven, gehaat en vervolgd worden. Ze hebben zich echter voorbereid en kunnen het aan. Ze hebben zich laten vormen naar het beeld van hun Meester en kun-

Navolgen

nen nu in zijn voetstappen treden (1 Petr.2:21). Het lijden dat hen overkomt is het gevolg van 'hun rekening houden met God' (1 Petr.2:19). Door hun gedurige afstemming op Jezus verdragen zij door de liefde Gods in hen alles (1 Kor.13:7). Hoe het hen ook vergaat, de vijand kan 'het er bij hen niet meer uithalen', omdat zij zich hebben geheiligd in alle delen. Zij hebben geleerd zich in alles en in alle situaties te blijven onderwerpen aan God. Dat is immers in het weerstand bieden aan de duivel **de** voorwaarde om hem te doen laten vlieden (Jac.4:7).

Wie zich werkelijk aan God onderwerpt, zal zich metterdaad aan de Christus hechten, Hem gehoorzamen, Hem volgen en zich laten vormen tot gelijkvormigheid aan zijn beeld. Daarin is geen plaats voor een door de wereld gekenmerkt patroon van reageren als het 'oog om oog' e.d. In de bergrede leert de Heer de boze (mens) niet te weerstaan (Mat.5:38-48). Paulus voegt daaraan toe alles zonder morren en bedenkingen te doen, opdat we onberispelijk en onbesmet mogen zijn, onbesproken kinderen Gods (Fil.2:14,15). De er achter volgende beeldspraak van 'lichtende sterren' duidt weer op manifesteren. Jacobus houdt ons voor om niet tegen elkander te zuchten, maar positief geduld te oefenen tot de komst van de Heer (Jac.5:8,9). En Petrus sluit de rij met de opmerking dat Jezus niet schold en dreigde als Hij leed (1 Petr.2:23a).

Kortom, een aantal duidelijke richtlijnen om Jezus in deze mentaliteit na te volgen.

Overgeven

Het geheim om dit onder moeilijke omstandigheden blijmoedig en ongeforceerd te doen, vinden we vermeld in 1 Petrus 2:23b: *geef het over aan Hem die rechtvaardig oordeelt. Zó reageerde de Heer. Door een konsekvent navolgen van zijn benadering van het lijden zal het ook voor ons haalbaar zijn onszelf onbesmet van de wereld te bewaren. In het overgeven aan Hem van leed blijven wij van allerlei frustraties gevrijwaard. De boze machten vinden in ons dan geen aansluiting, zodat beledigen, pijnigen, ontmoedigen of deprimeren geen kans krijgen. Afreageren vanuit gekwetstheid, irritatie,*

Slot

boosheid of onmacht lost niets op en is uit de boze. Het lokt slechts nieuwe duistere tegenreacties uit bij de omstanders.

In alles wat wij doen en op onze weg ontmoeten, zullen wij ons oriënteren op Jezus Christus ten aanzien van onze houding en handelwijze. Dit, omdat wij met God rekening houden en ons aan Hem onderwerpen. Alleen in die positie is er ontkoming mogelijk in de eindtijd aan alles wat over de wereld zal komen (Luc.21:36).

Als in het middernachtelijke uur de roep schalt: De bruidegom, zie, gaat uit hem tegemoet! zullen zij die **'gereed zijn'** met hem de bruiloftszaal binnengaan (Mat.25:6,10b). De volheid Gods komt dan in hen openbaar. Daaraan werken, daarvoor strijden, daarin geloven, met verdrukkingen, is toebereiding. Die tijd en gelegenheid is er nu.

Roep elkander dan toe: Ontwaak, gij die (nog) slaapt, en sta op uit de doden, en Christus zal over u lichten (Ef.5:14). Zie niet meer angstig rond, zie ook niet meer om, maar hef de nog gedeeltelijk slappe handen maar alvast op en strek de knikkende knieën om een recht spoor te maken. Wat nog kreupel is, zal zodoende kunnen genezen (Hebr.12:12). Sta op, de Heer tegemoet!